

ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΟΣΧΑΣ «M.V. LOMONIOSOV»

Ιστορική Σχολή

Πρόεδρος:
Ακαδημαϊκός, καθηγητής Σεργκέι Π. Κάρποβ

Μόσχα, 17 Απριλίου 2018

Χαιρετισμός με την ευκαιρία της παρουσίασης του βιβλίου της Θεοδώρας Γιαννίτση «Ο ελληνικός κόσμος από τα τέλη του 18ου έως τις αρχές του 20ου αιώνα μέσα από τις ρωσικές πηγές (αναφορικά με τη μελέτη της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων)». Αγία Πετρούπολη, 2017.

Η μονογραφία της ταλαντούχας Ελληνίδας ερευνήτριας, αποφοίτου του Κρατικού Πανεπιστημίου της Μόσχας «M.V. Lomonosov», διδάκτορα ιστορικών επιστημών, νυν διευθύντριας του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (Κ.Ε.Π.) στη Μόσχα Θεοδώρας Γιαννίτση, αξίζει την ιδιαίτερη προσοχή της ελληνικής, αλλά και της ρωσικής κοινωνίας. Το έργο της αποτελεί ανάδειξη, μέσα από αρχαιακές πηγές-δεδομένα και πολυάριθμες δημοσιεύσεις, των σημαντικότερων σελίδων στις πολυεπίπεδες σχέσεις Ελλήνων και Ρωσίας σε μια δύσκολη περίοδο δημιουργίας του ελληνικού κράτους. Στο βιβλίο, βάσει πηγών, τίθενται ζητήματα εθνικής συνείδησης/ταυτότητας και νοοτροπίας των Ελλήνων, καθώς αμοιβαίας αντιμετώπισης Ελλήνων και Ρώσων, μεταξύ των αντίληψης. Ξεκινώντας με την ενδιαφέρουσα παρουσίαση για το πώς η Ελλάδα αντιετωπίζεται από τους Ρώσους περιηγητές στα τέλη του XVIII – αρχές του XIX αι., η συγγραφέας δίκαια επισημαίνει ότι η καλοπροαίρετη στάση και αντιμετώπιση των Ελλήνων από τους Ρώσους δεν ήταν μόνο ένας φόρος τιμής στις παραδοσιακές μακροχρόνιες σχέσεις μεταξύ των δύο λαών, αλλά και ζήτημα υψηλής πολιτικής, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις συνιστώσες στο σύνθετο πλέγμα των διεθνών σχέσεων. Μια άλλη πλευρά του καθρέφτη είναι η εικόνα της Ρωσίας ανάμεσα στους Έλληνες, οι οποίοι έχουν πλήρη επίγνωση των εθνικών συμφερόντων τους και του ρόλου της Ρωσίας στη διατήρηση και ενίσχυση των κοινών παραδόσεων και των αξιών της Ορθοδοξίας.

Στο βιβλίο παρουσιάζονται εξαιρετικά δύο «πτυχές» της διαμόρφωσης και σχηματισμού της ελληνικής συνείδησης: στο ίδιο το Βασίλειο των Ελλήνων και

στους κόλπους των Ελλήνων της Διασποράς στη νότια Ρωσία. Με επιδεξιότητα παρακολουθείται ο ρόλος του τοπικού ελληνικού πατριωτισμού και αναδεικνύεται ο ρόλος των Ελλήνων μαικηνών, όπως, για παράδειγμα, οι οικογένειες «Μεσαζούδη» και «Ροδοκανάκη» στη νότια Ρωσία, χάρη στις οποίες σε μεγάλο βαθμό διαμορφώθηκε ένα σύστημα ελληνικής εκπαίδευσης, το οποίο και αποτέλεσε έναν από τους σημαντικότερους παράγοντες διαμόρφωση συνείδησης στους Έλληνες της Διασποράς.

Η εμφάνιση αυτού του βιβλίου αποτελεί μια πραγματική συμβολή στην ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των συγγενικών λαών μας και στην κατανόηση του βάθους και των πολυεπίπεδων εθνικών επαφών, στην κατανόηση του γεγονότος ότι οι Έλληνες, διαμορφώνοντας και ενισχύοντας την δική τους ταυτότητα, δεν υπήρξαν μόνο εταίροι, αλλά και οικοδόμοι της ρωσικής κρατικής υπόστασης, συμμετέχοντας σε αυτή τη διαδικασία μαζί με άλλους λαούς της και σε ισότιμη με αυτούς βάση.

Δεν δύναμαι να μην επισημάνω τον ευγενικό και αποτελεσματικό δημιουργικό ρόλο της κυρίας Γιαννίτση ως διευθύντριας του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού (Κ.Ε..Π) στη Μόσχα, το οποίο, χάρη στις προσπάθειες της, έχει αποβεί σε ουσιαστικό/αυθεντικό κέντρο πολιτισμού, σε εστία επικοινωνίας Ελλήνων και πληθώρας Φιλελλήνων της χώρας μας.

Με εκτίμηση,

Ακαδημαϊκός, μέλος της Ακαδημίας Επιστημών της Ρωσίας,
καθηγητής Σεργκέι Πάβλοβιτς Κάρποβ,
Πρόεδρος Ιστορικής Σχολής Κρατικού Πανεπιστημίου Μόσχας «M.V. Lomonosov»,
Επικεφαλής Έδρας Μεσαιωνικής Ιστορίας και Εργαστηρίου Ιστορίας Βυζαντίου και
Παρευξείνιας Ζώνης Κρατικού Πανεπιστημίου Μόσχας «M.V. Lomonosov»,